

samme Tone. Dette kan den højtærede Minister naturligvis ikke vide noget om, før det her bliver fremdraget, men jeg henstiller til ham, om ikke den Forhandlingstone, som i Fremtiden vil blive anvendt af Kommissariatet for Statsbanerne, kunde faa noget mere Samstemning med det, man kalder demokratisk Tankegang, demokratisk Styreform, som vi dog skulde have faaet i Landet siden Systemskiftet. Det er blot en Henstilling til Ministeren, ikke nogen Anke mod ham. Ministeren kan ikke have haft Kendskab til det omtalte Forhold.

Sluttelig vil jeg henvende mig med en Anmodning til den højtærede Justitsminister angaaende en Ulempe, som vi lider under overalt i Landet i Sogneraadene og i Købstædernes Fattigstyrelser. Det er den Maade, hvorpaa Politimestrene og Herredsfogderne behandler Bestemmelsen i § 16 i Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 om Bidrag til Uægtebørn. Nu vil jeg sige, at i al Almindelighed har jeg ikke nogen Medfølelse med Alimenter, og min Følelse for Alimenter, der søger at unddrage sig deres Forpligtelser, er af en ganske anden Art end Medfølelse. Naar man i en Aarrække har haft med Forsørgelsesvæsenet at gøre, har man, jeg havde nær sagt omtrent lige saa mange Gange, som der er Dage i Aaret, haft sine Ærgrelser over den Maade, hvorpaa Herredsfogderne og Politimestrene optræder i disse Sager. Det gælder naturligvis ikke dem alle, jeg skal heller ikke i dette Øjeblik pege paa, hvem der kunde rejses Anklage imod, men man har næsten fuldstændig manglet Støtte fra disse Myndigheder, naar man skulde have disse uefterrettelige Alimenter til at opfylde deres Forpligtelser. En Mængde Skriverier har man derom, og ved adskillige Lejligheder nogle Svar fra Herredsfogder og Politimestre, der ikke lader nogen Tvivl tilbage om, at de helst var fri for alt det Vrøvl, de har med disse Fattigvæsenestyrelser, og at man helst vil lade det gaa, som det bedst kan. Hvis et Fattigvæsenesudvalg selv kan paapege, at nu befinder denne eller hin Alimenter sig dér og dér, kan vedkommende Herredsfoged maaske faa sig til at gøre sig den Ulejlighed at foreholde Alimenteren, at han nu maa sørge for at faa opfyldt sin Forpligtelse, men udover det finder adskillige Herredsfogder ikke Anledning til at foretage noget. Selv om man overfor visse Herredsfogder og Politimestre bestemt kan paapege, at nu opholder en af disse uefterrettelige Alimenter sig dér og dér, og man beder

Herredskontoret lade Alimenteren vide, at han ikke maa flytte derfra uden at gøre Anmeldelse om, hvor han flytter hen, foregaar denne Meddelelse ikke altid. Naar man ligefrem fordrer det, hænder det, at det bliver gjort, men det hænder ogsaa, at det ikke bliver gjort. Jeg vil anmode den højtærede Justitsminister om at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold. Der kan formentlig ikke gøres andet overfor det paaklagede Forhold end at indskærpe Herredsfogderne og Politimestrene, at de skal overholde den nævnte Lovs § 16 og være Fattigvæsenestyrelserne og Sogneraadene behjælpelige i størst mulige Udstrækning med at faa fat paa uefterrettelige Alimenter. Men hvis den højtærede Minister vilde gøre dette, og man kunde se nogle Frugter deraf i den kommende Tid, vilde allerede det Par Bemærkninger, jeg her har fremsat, dog i nogen Grad have bidraget til at afhjælpe de Ulemper, som vi, der har med Forsørgelsesvæsenet at gøre, har af de uefterrettelige Alimenter.

Laurson: Det har flere Gange været nævnt her, maaske ikke med tydelige Ord, men dog saaledes, at det laa bag ved Ordene som en Understrøm, at det var heldigt, at vi havde denne Regering, thi den havde iagttaget alle de Ting, der skulde iagttages, for at vort Land kunde bevare sin Neutralitet. Jeg har ikke noget imod, at det bliver sagt, men baade her i Salen og ikke mindre udenfor den bliver det sagt paa en saadan Maade, at man faar en Følelse af, at der menes, at hvis der havde siddet en Regering af et af de andre Partier, vilde det ikke være saa sikkert, at den samme forsigtige Politik var blevet fulgt. Jeg tror, det er paa Tide, der bliver sagt herfra, at der indenfor alle Partier har været Enighed om den fulgte Politik, og jeg tror ikke, der er noget som helst, der kan begrunde den Understrøm, man stundom kan finde bag ved de nævnte Ord, selv om det ikke bliver sagt med fuld Tydelighed. Thi det er den Tankegang, der er gaaet igennem vore Forhandlinger paa den overordentlige Rigsdag og ogsaa nu, at der fra ingen Side ønskes andet, end at vort Land skal være neutralt. Derfor støtter vi denne Regering i alle dens Bestræbelser i saa Henseende, og forhaabentlig tør man antage, at hvis Tilstanden havde været saaledes, at det var de nuværende Regeringspartier, der havde været i Opposition, vilde de være optraadt med samme Loya-